

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy ve věci žalobce: **V. M.**, zast. advokátem JUDr. Antonínem Kousalem, Říčany, Rooseveltova 50, PSČ 251 01, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. př. 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozhodnutí Krajského soudu v Praze, č. j. 47 Az 376/2003-16, ze dne 29. 5. 2003, spojené s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

I. Kasační stížnost se **zamítá**.

II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Stěžovatel (dále též „žalobce“) podanou kasační stížností napadá rozsudek Krajského soudu v Praze, č. j. 47 Az 376/2003-16, ze dne 29. 5. 2003, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 1. 10. 2002, č. j. OAM-551/VL-16-C10-2002, jímž nebyl žalobci udělen azyl pro nesplnění podmínek ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 ani § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu). Zároveň žalovaný v rozhodnutí uvedl, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Jako důvod kasační stížnosti stěžovatel uvádí důvod vymezený v § 103, odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a poukazuje na to, že již dříve bylo uvedeno, že má důvodnou obavu o své zdraví a život, neboť zřejmě organizované skupiny, resp. jejich členové používající nelegálních metod mu vyhrožují, že proti němu použijí násilí v míře ohrožující jak jeho zdraví, tak jeho život. Důvodem výhružek je skutečnost, že některým občanům Moldavské republiky zprostředkoval práci v České republice a tito nedostali za práci zaplaceno, proto se obrátili na shora uvedené ilegální struktury, nepostižitelné v Moldavské republice státní mocí. Návrat do Moldavské

republiky tedy znamená pro žalobce v krajním případě smrt. Jistě v podrobných informacích o Moldavské republice musí být zachycena skutečnost, že činnost uvedených struktur je de facto trpěna, resp. stát není schopen odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním, čímž jsou splněny podmínky azylového zákona, zvl. § 2 odst. 5.

S ohledem na tyto uvedené skutečnosti stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Praze k dalšímu řízení, a dále v doplňujícím podání ke kasační stížnosti ze dne 1. 9. 2003 žádá, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

Žalovaný ke kasační stížnosti vyjádření nepodal.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas. Rozsudek byl žalobci doručen dne 6. 8. 2003, kasační stížnost byla podána na poštu dne 19. 8. 2003. Jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Stěžovatel je zastoupen advokátem.

Napadené soudní rozhodnutí Nejvyšší správní soud přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Po přezkoumání kasační stížnosti Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost není důvodná.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel uvádí jako právní důvod kasační stížnosti § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., je třeba se nejprve vyjádřit k dopadu těchto ustanovení.

Nesprávné právní posouzení věci spočívá buď v tom, že na správně zjištěný skutkový stav je aplikován nesprávný právní závěr, popř. je sice aplikován správný právní názor, ale tento je nesprávně vyložen. Skutková podstata je se spisy v rozporu, pokud skutkový materiál, jinak dostačující k učinění správného skutkového závěru, ve spisu obsažený vede k jiným skutkovým závěrům, než jaký učinil rozhodující orgán. Skutková podstata nemá oporu ve spisech, chybí–li ve spisech skutkový materiál pro skutkový závěr učiněný rozhodujícím orgánem, přičemž tento materiál je nedostačující k učinění správného skutkového závěru.

Taková pochybení Nejvyšší správní soud v napadeném rozhodnutí Krajského soudu v Praze neshledal.

V předmětné věci Nejvyšší správní soud zjistil ze spisu, že stěžovatel opustil svoji zemi 20. 10. 2001 a žádal o azyl jednak z ekonomických důvodů a dále z důvodu obavy z výhrůžek svých krajanů. V Moldavské republice, jejímž je státním příslušníkem, nemohl sehnat práci, do České republiky přijel za prací a výdělkem, v České republice již pracoval několikrát, vždy na základě povolení k dlouhodobému pobytu. Na základě jeho nabídky za ním do České republiky přijeli pracovat krajané, zaměstnavatel jim však nevyplatil peníze.

Správní orgán posuzoval žádost stěžovatele o azyl na základě informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a ekonomické situace a stavu dodržování lidských práv v Moldavské republice. Přitom vycházel zejména ze Zpráv Ministerstva zahraničí USA o stavu dodržování lidských práv v Moldavsku za rok 2000 a

2001 a dále vycházel z aktuálních informací ohledně situace v Moldavsku obsažených v databázi České tiskové kanceláře. Po celkovém vyhodnocení a posouzení zjištěných skutečností správní orgán rozhodl, že se žadateli azyl pro nesplnění podmínek ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 ani § 14 zákona o azylu neuděluje, a zároveň žalovaný správní orgán v rozhodnutí uvedl, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel podle tehdy účinné právní úpravy opravný prostředek, který po 1. 1. 2003 Krajský soud v Praze projednal jako žalobu. Po podrobném rozboru a následném uvážení soud dospěl k závěru, že napadeným rozhodnutím zákon porušen nebyl, a proto žalobu jako nedůvodnou zamítl shora označeným rozsudkem, nyní napadeným posuzovanou kasační stížností.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel ve své kasační stížnosti nenamítá ve spojení s důvody kasační stížnosti ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. žádná konkrétní či jmenovitě označená pochybení krajského soudu, Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek z obecných hledisek, dovoditelných z citovaných zákonných ustanovení.

Jak bylo uvedeno shora, žalovaný provedl obsáhlé dokazování a závěr, který z něj vyvodil, nelze označit za právně nesprávný či rozporný s ohledem na skutková zjištění, která byla učiněna, stejně jako vyvozený závěr nelze není výsledkem nesprávného právního výkladu. Rovněž tak v daném případě platí, že skutková podstat, z níž žalovaný správní orgán vycházel má oporu ve spise a není s ním v rozporu.

Pokud jde argumenty, opakované stěžovatelem v kasační stížnosti, že má důvodnou obavu o své zdraví a život, neboť zřejmě organizované skupiny, resp. jejich členové používající nelegálních metod mu vyhrožují, že proti němu použijí násilí v míře ohrožující jak jeho zdraví, tak jeho život, neboť některým občanům Moldavské republiky zprostředkoval práci v České republice a tito nedostali za práci zaplaceno, k těm je nutno uvést, že tyto posuzoval již jak žalovaný správní orgán, tak i krajský soud.

Nejvyšší správní soud přitom považuje za nutné výslovně zdůraznit, že soud prvního stupně, který rozhodoval o žalobě, se žalobou zabýval z hlediska všech ze zákona v úvahu přicházejících důvodů pro udělení azylu a také správně dovodil, že důvody tvrzené žalobcem nelze podřadit pod žádnou ze skutečností, které jsou v ust. § 12 zákona o azylu jako skutečnosti odůvodňující udělení azylu. Jednání soukromých osob, resp. vyhrožování ze strany soukromých osob, nelze samo o sobě považovat za pronásledování ve smyslu zákona o azylu.

Soud prvního stupně současně dále také správně poukázal na to, že ze zpráv, které byly podkladem pro rozhodnutí žalovaného vyplývá, že politický systém existující v Moldavské republice dává občanům možnost domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů. Proti obsahu těchto zpráv, s nimiž byl žalobce již ve správním řízení seznámen, nevznesl žádných námitek. Obdobně soud prvního stupně správně dovodil, že z tvrzení žalobce v žalobě, že se nemůže obrátit na policii, neboť jedna z osob, která mu vyhrožovala, byla dříve u policie, nelze učinit závěr o tom, že by mu ochrana státními orgány v případě návratu zpět do vlasti byla odmítnuta.

Pokud nyní stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že jistě v podrobných informacích o Moldavské republice musí být zachycena skutečnost, že činnost uvedených struktur je de

facto trpěna, resp. stát není schopen odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním, čímž jsou splněny podmínky azylového zákona, zvl. § 2 odst. 5 (správně má být zřejmě „§ 2 odst. 6“), jde o tvrzení, jehož opodstatněnost nelze z dostupných podkladů ověřit a stěžovatel k tomu také žádné důkazy nikdy nenavrhl. S ohledem na provedené dokazování u žalovaného a jeho závěr nelze posoudit takto stěžovatelovo nyní formulované tvrzení jinak, než jako ničím nepodloženou hypotézu. Nejvyšší správní soud obdobně jako soud prvního stupně naopak poznamenává, že ze zpráv, které byly podkladem pro rozhodnutí žalovaného vyplývá, že politický systém existující v Moldavské republice dává občanům možnost domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů.

Soud prvního stupně proto nepochybil, jestliže žalobu zamítl.

Nejvyšší správní soud proto také ve smyslu § 110 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl, když důvody tvrzené stěžovatelem byly správně posouzeny jako skutečnosti, které neodůvodňují udělení azylu.

Za této procesní situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl neprodleně po jejím obdržení a po nezbytném poučení účastníků řízení o složení senátu, se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Protože žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil, rozhodl tak, že žádnému z účastníků se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 18. 12. 2003

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu